

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 149. Tunc ergo tradidit eis illum. v. 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

elinguēs impetum faciebant Pontifices, qui quærebant animam eius, Præ-
sidi acclamantes: *Non habemus Regem sed Cæsarem*, qua voce de cordibus po-
puli de Christo concepram opinionem proscripserunt, ne Iesum Regem
agnoscerent, alias offenderent gravissime Cæsarem credidit populus Pon-
tificibus, & calce regnum Dei protrivit, & ad principatum Cæsaris trans-
fugit. Quare non iniuria manibus Cæsaris traditus, incoherabilis belli cala-
mitatibus est una cum his consultoribus pessimis involutus. Quia enim
concorditer negaverunt regnum Dei, dimisit eos in suum iudicium inci-
dere, & regno Christi refutato, id quod Cæsaris est, super se ipsos incum-
bere.

Domine, ut video & audio, non est nova res, quod homines suo genio
indulgentes, solum sæcularem Magistratum agnoscant, putabam ego
hactenus, quod hoc esset recens inventum Lutheri & Calvinii, qui omnem
iurisdictionem Ecclesiasticam seu papatum abrogaverunt; at nunc video
& audio, quod hoc impij Iudæi prius fecerunt, qui ut regnum spirituale
seu Ecclesiasticum Christo auferrent & à se removerent, contentissime
clamaverunt: *Non habemus Regem nisi Cæsarem*. Veruntamen una adverto,
quod ipsi semetipsos non negent esse reges, sed hoc taceant, donec per præ-
textum Cæsarij nominis & Procuratorem eius Pilatum everterint, Christi
regnum, tunc ipsi bene convenient cum Cæsare, an ipse sit eorum Domi-
nus, uti nunc prætexunt, & præferunt. Videbimus postea rebellionem
ipforum contra Cæsarem, sed & gravem manum eius ipsos obediens &
compellentis.

§. 149. *Tunc ergo tradidit eis illum. v. 16.*

Magna vis est hoc loco 1. in *Tunc ergo*, refert enim se ad priora acta &
tempora, quasi diceret; antegresso tempore, Pilatus tenebat in Domino
tenorem iustitiæ, & ab uno molimine ad aliud progressus est, ut liberaret
Dominum, sed sensim iniquitati alicui implicatus est, maioriq; paulatim
donec involutus est totus toti, involutus est autem toti, quando audivit se
non posse esse amicum Cæsaris, nisi damnet Iesum, sive cum ei dilemma
factum est: Aut Cæsaris hostis sis, necesse est, aut hostis Iesu, dediti tibi, ut
iam elige, utrum malis. Ibi frustra est fortitudo eius, quæ potuisset frangere
dilemma, dicendo: Et Cæsaris amicus & Iesu ero amicus. Cæsar enim non
vult, aut saltem nolle debet iniustitiam, quam nec Iesus probat. Sed ut di-
xi, cecidit Pilatus. 2. Magna etiam vis est in Verbo *Tradidit*, quid est tradidit?
Intelligo sic: Pilatus Christum habuit utpote sibi traditum ad iudicium.
Ipse contra eis tradidit ad supplicium tale, quale hostes insensissimi tradito
opta-

operabant. 3. Magna vis est in *eis*, refert enim in memoriam homines, qui antea sic acclamant, qui nocte antegressa fecerunt in eo quæ voluerunt. Denique vis est in vocula demonstrativa *illum*, qui antea sic depictus itabat ut quem vis ad misericordiam flexere posset, si non tigride lævius, aut caute durius peccus haberet.

Hæc cogitans nescio quid amplius cogitem, nisi admirari, & obstupescere, si tamen hoc est aliquid cogitare, inter cogitanda hæsitare.

§. 150. *Vt crucifigeretur. v. 16.*

Iam apparet ad quid Pilatus Iesum tradiderit, nempe ad quod Iudæi tradere per legem suam non potuerunt eo modo quo Pilatus, revera tamen suo modo tradiderunt eodem, sed intentione & clamore. Doctores non spernendi hic autumant quod Christus iterum fuit flagris immanissimè cæsus, quoniam Romanorum leges hominem ultimo supplicio damnatum virgis cædi iubent, tamen nullus Evangelistarum illud commemoravit. Iple vero inter hos grandinum turbines quemadmodum Iudæi impie iudicanti sese prius tradiderat, & tanquam agnus coram tondente obmutuit, ita nunc ministris sententiæ Iudæis executoribus sese iteram tradidit, non aperiens os suum.

Sed ô mitis Iesu, ô animæ meæ solatium, quis sufficiens ad tollendum te, vel tradendum te fuisset, nisi id infinita tua charitas voluisset? Tua, tua inenarrabilis charitas, tuus immensus amor, fidelitas tua te tradidit magis ut crucifigereris, tua hoc dissimilavit bonitas, voluit humilitas, deitas approbavit tuus animus feralem sententiam excepit, corpus persensit, summa mea necessitas clamoribus obtinuit, & meorum peccatorum tabes causavit. O vitæ fons, ô primogenite mortuorum, & inter mortuos liber? O condemnata salus. Nec satis erat tradidisse te simpliciter in manus inimicorum, sed in eum finem tradidit, ut crucifigereris supplicio illo quod apud Romanos à Tarquinio superbo postremo Romanorum Rege excogitatum est, uti Benavidius refert, qui hoc etiam observavit, crucem ex infelicibus arborum stipitibus fabricari solitam. Arborea autem infelices dicebantur qui nullum referebant fructum, idque ad maiorem eorum qui crucis supplicio afficiebantur ignominiam, cum crux non solum grave supplicium reputaretur, sed etiam præter cætera suppliciorum genera summo dedecore emineret, iuxta id, quod in sapientia legimus! *Morte turpissima condemnatus enim, quod de cruce per Hæbreos servatori procuranda solet* expo-